

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Elektronická podání na soudy

Od 1. října 2007 byl spuštěn ostrý provoz první složky projektu elektronizace justice (eJustice), která se má stát dalším krokem k modernímu státu – tzv. ePodatelna. Ta fakticky zavádí na soudy institut přijímání elektronických podání se zaručeným (uznávaným) elektronickým podpisem bez nutnosti dalšího doplňování podání, což má za cíl zrychlit a zlevnit soudní řízení.

Podmínky pro elektronickou komunikaci se soudy byly sice vytvořeny již zákonem č. [227/2000](#) Sb., o elektronickém podpisu, nicméně k praktické realizaci zatím ne u všech soudů docházelo. Výkladové problémy totiž činilo ustanovení §42 odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), které umožňovalo učinit podání pouze se zaručeným elektronickým podpisem (založeným na kvalifikovaném certifikátu dle zákona o elektronickém podpisu). Zákon č. [226/2002](#) Sb., který novelizoval o.s.ř. však vypustil zmínku o zaručeném elektronickém podpisu a stanovil pouze, že podání je možno podat (mimo jiné) v elektronické podobě. Toto ustanovení však začaly obecné soudy ve světle § 42 odst. 3 o.s.ř., které stanovilo, že podání učiněné v elektronické podobě je třeba ve lhůtě 3 dnů doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. Od 1.7.2000 tak podle jazykového výkladu o.s.ř. nebyl rozdíl mezi podáním se zaručeným elektronickým podpisem a bez něj (obě podání bylo nutno písemně do tří dnů doplnit).

Proti tomu se postavil Ústavní soud ve svém nálezu sp.zn. IV. ÚS 319/05. Podle Ústavního soudu si v dané věci nelze vystačit pouze s jazykovým výkladem citovaných ustanovení, ale je zapotřebí důsledně rozlišovat, zda je podání učiněno se zaručeným elektronickým podpisem (takové podání je rovnocenné s tradičním podáním v papírové podobě a není jej tedy nutné již nijak doplňovat) nebo bez elektronického podpisu (které je třeba v souladu s § 42 odst. 3 o.s.ř. do tří dnů doplnit). Tento názor odůvodnil Ústavní soud odkazem na příslušnou evropskou úpravu a na úmysly zákonodárce při přijetí novely č. [226/2002](#) Sb., jakož i výkladem systematickým. Zbývá jen dodat, že z různých druhů zaručeného elektronického podpisu je pouze „zaručený elektronický podpis“ (který je nadán nejvyšší mírou verifikace) podle § 11 zákona o elektronickém podpisu způsobilý vyvolat kýžené procesní účinky. Tímto zaručeným elektronickým podpisem jsou digitální data, jež podepisující vytváří pomocí soukromého klíče v uděleném certifikátu a umožňující jednoznačnou identifikaci podepisované osoby.

ePodatelna je tak dobrým počátkem elektronizace naší justice, nicméně je třeba podotknout, že současná právní úprava elektronických podání bude muset být ještě v mnohém doplněna. ePodatelna sice umožňuje činit za pomoci zaručeného elektronického podpisu podání na soudy, ale je třeba upozornit na to, že elektronicky může být učiněno pouze samotné podání. Naše právní úprava dosud neumožňuje elektronické vyřizování zejména příloh podání a zaplacení soudních poplatků (kolků). Po technické stránce je totiž problém v tom, že zatímco u zaručeného elektronického podpisu je zřejmé, že podání vytvořila osoba vlastnící příslušný certifikát (který jí přidělil příslušný akreditovaný poskytovatel certifikačních služeb), je příloha v elektronické podobě pouhým obrazem předlohy na hmotném substrátu, kde však chybí její ověření (že elektronická podoba souhlasí s její předlohou).

Přílohy podání je tak zapotřebí opět doplnit ve smyslu § 42 odst. 3 v písemné podobě, čímž prozatím ztrácí elektronické podání z velké části svůj smysl. I při elektronickém podání totiž samozřejmě platí,

že pokud je účastník zastupován advokátem, musí advokát jako přílohu podání přiložit plnou moc.

Dalším velmi závažným problémem je, že není žádným způsobem vyřešen vztah mezi úředně ověřeným podpisem a zaručeným elektronickým podpisem. Zaručený elektronický podpis sice technicky možná poskytuje dokonce menší nebezpečí zneužitelnosti než úředně ověřený podpis, těžko to však lze bez dalšího vykládat tak, že zaručený elektronický podpis nahrazuje i úředně ověřený podpis.

Současnou právní úpravu elektronických podání bude tedy ještě zapotřebí doplnit o instituty jako elektronická legalizace podpisu, vidimace listin atd. a tak dotvořit legislativní rámec pro fungování elektronické komunikace.

Václav Štraser
[WEINHOLD LEGAL](#)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)